

DJURRÄTT I TANZANIA

(bild)

Jag heter Odile Buium och är kontaktperson i Sverige för organisationen MAWO i Tanzania.
<http://www.meruanimalwelfare.org/>

Februari-mars 2015 var jag i Arusha, Tanzania, för andra gången och läste Swahili. Som vid alla resor jag gör försökte jag ta reda på hur djuren hade det. Med det menar jag inte safari som jag, av etiska skäl med tanke på överexploatering samt brist på hållbar naturvård och trots mitt stora intresse för vår planets fauna och flora, vägrade delta i.

I stället **tittade** jag på de hemlösa magra hundar, de hundar som hålls i ytterst små burar, de hundratals åsnor som bär på vattendunkar och alla möjliga extremt tunga bördor, med öppna sår på ryggen. Jag började undersöka om det fanns någon organisation som tog hand om denna problematik och så småningom träffade jag Johnson Lyimo som 2010 grundade MAWO, Meru Animal Welfare Organisation.

Djurrätt är ingen självklarhet i våra rika länder, men i länder som Tanzania, som präglas av fattigdom, är det ännu svårare att ta upp sådana frågor. Ofta tar man hand om djuren som art men inte som individer. MAWO arbetar för att befria djuren från hunger och törst, lidande, sjukdomar och för att de ska kunna uttrycka normalt beteende.

Tillsammans med veterinärer åker de runt i Meruregionen, vårdar, vaccinerar, avmaskar och framför allt besöker skolor och byar för att utbilda och träna barn och vuxna om vikten att behandla djuren rätt. Bl. a hade de ett program tillsammans med massajkvinnor, där de hade utvecklat ett sätt att tillverka mjuka och bekväma selar för åsnorna med de råvaror som fanns på plats. Det går så bra att det nu är kvinnorna själva som lär ut folk från andra byar och tillverkar och säljer selarna.

Tyvärr hann jag bara åka en dag till en skola i en liten by på väg till Kilimanjaro tillsammans med Johnson. På vägen dit visade han mig glad och stolt hur välskötta åsnorna var tack vare MAWO och i själva skolan kunde jag se vilket stort och viktigt arbete han utförde med lärarna och eleverna.

När jag frågar Johnson, som förresten är vegetarian, vilket är ytterst ovanligt i Tanzania, varför han är så engagerad, får jag följande svar: ”The reason why I dedicate myself to helping animals so much is because so many people are dedicated to hurting them so much.”

MAWO tar emot volontärer och praktikanter. Självt planerar jag att åka nästa år och volontärarbeta åt dem med administrativa och utbildningsfrågor.

Odilebuium@hotmail.com